Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 1086/23
25.10.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Маје Илић председника већа, судија Раше Јанковића, Драгољуба Албијанића, мр Сретка Јанковића и Душана Агатоновића, чланова већа, са записничарем Сањом Булатовић, у кривичном поступку против **окривљене АА и др.,** због кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 став 4 у вези са чланом 33 Кривичног законика (КЗ) и др., одлучујући о жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду (ВЈТ), изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду 17К.бр.664/17 од 19.04.2023. године, након одржаног претреса пред Апелационим судом у Београду дана 13.9.2024. године, у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Бојана Бојића, окривљене АА, са браниоцем адвокатом Владимиром Бојовићем и адвокатом Митром Шпадијером, окривљеног ББ, са браниоцем адвокатом Сањом Ристић, по замеичком пуномоћју за адвоката Тању Ристић, окривљене ВВ, са браниоцем, адвокатом Ивицом Вуковић, те у присуству сведока ГГ и ДД, а у одсуству позваног оштећеног ЂЂ, а након већања и гласања дана 25.10.2024. године, већином гласова, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и пресуда Вишег суда у Београду 17К.бр.664/17 од 19.04.2023. године, се **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Побијана пресуда и изјављена жалба и одговори на жалбу

Пресудом Вишег суда у Београду 17К.бр.664/17 од 19.04.2023. године, у ставу I изреке, окривљена АА, окривљена ВВ и окривљени малолетни, сада пунолетни ББ су на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, ослобођени од оптужбе да су извршили кривично

дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 у вези члана 33 КЗ, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП у ставу II изреке првостепене пресуде, окривљена АА, окривљена ВВ и малолетни, сада пунолетни ББ су ослобођени од оптужбе да су извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, док је у ставу III изреке првостепене пресуде према окривљеној ВВ одбијена оптужба да је извршила кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ. Наведеном пресудом, на основу члана 87 КЗ према окривљеној ВВ је изречена мера безбедности одузимање предмета и то: пиштоља марке "ЦЗ", модел 57, калибра 7,62 мм, без фабричког броја и пиштоља марке "ХС", калибра 9 мм, пара, без фабричког броја. Ожалбеном пресудом је одлучено и да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Против првостепене пресуде, жалбу је изјавио јавни тужилац ВЈТ у Београду, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу ВЈТ у Београду и преначи ожалбену пресуду, тако што ће окривљене огласити кривим и осудити их по закону.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду су изјавили бранилац окривљеног ББ, адвокат Тања Ристић и бранилац окривљене ВВ, адвокат Ивица Вуковић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу ВЈТ у Београду и потврди првостепену пресуду.

Изјашњење јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, јавне седнице и претрес пред другостепеним судом

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.1183/23 од 06.10.2023. године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ у Београду и преиначи првостепену пресуду, тако што ће окривљену АА, окривљену ВВи окривљеног малолетног, сада пунолетног ББ огласити кривим због извршења кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 став 4 у вези члана 33 КЗ, кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, а окривљену ВВ и због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ и осудити их по закону.

Апелациони суд у Београду одржао је дана 29.01.2024. године, у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП јавну седницу већа, у присуству окривљеног ББ, његовог браниоца адвоката Тање Ристић, браниоца окривљене ВВ, адвоката Ивице Вуковића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, окривљене АА, њеног браниоца, адвоката Владимира Бојовића, те у одсуству окривљене ВВ, па је након већања и гласања, дана 07.02.2024. године одлучио да отвори претрес пред другостепеним судом, поводом жалбе ВЈТ у Београду.

На претресу пред другостепеним судом, одржаном дана 13.9.2024. године, Апелациони суд у Београду, је у присуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду Бојана Бојића, окривљене АА, са браниоцем адвокатом Владимиром Бојовићем и адвокатом Митром Шпадијером, окривљеног ББ, са браниоцем адвокатом Сањом Ристић, по заменичком пуномоћју за адвоката Тању Ристић, окривљене ВВ, са браниоцем, адвокатом Ивицом Вуковић, те у присуству сведока ГГ и ДД, а у одсуству обавештеног ЂЂ, саслушао окривљене, испитао сведоке, те прочитао доказе изведене пред првостепеним судом, па је донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Разлози за одбијање жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду

Жалбом јавног тужиоца ВЈТ у Београду првостепена пресуда се побија ***због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП,*** тако што се истиче да је изрека пресуде противречна сама себи, док су разлози наведени у образложењу побијане пресуде нејасни и у знатној мери противречни, због чега није могуће испитати законитост и правилност ожалбене пресуде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд дао јасне и аргументоване разлоге о свим одлучним чињеницама, у конкретној кривично - правној ствари, при чему је изрека побијане пресуде јасна и разумљива, није противречна сама себи и датим разлозима и садржи све чињенице и околности од којих зависи примена закона, док образложење побијане пресуде садржи разлоге о одлучним чињеницама, из којих се поуздано закључује да није доказано да су окривљена АА, окривљена ВВ и окривљени малолетни, сада пунолетни ББ извршили кривчно дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 у вези са чланом 33 КЗ, те да није доказано ни да су окривљена АА, окривљена ВВ и окривљени малолетни, сада пунолетни ББ извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, односно није доказано да су наведени окривљени предузели радње извршења кривичних дела за која се терете у овом кривичном поступку.

Побијајући првостепену пресуду ***због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,*** жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду оспорава се оцена првостепеног суда о изведеним доказима, а с тим у вези и чињенични и правни закључци првостепеног суда, тако што се истиче да је првостепени суд погрешно ценио изведене доказе и због тога погрешно утврдио одлучне чињенице које су предмет доказивања, па је извео погрешан закључак те је остало недоказано да су окривљени извршили кривична дела за која се терете.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду, којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања оцењени су као неосновани, с обзиром да је првостепени суд на основу изведених доказа ближе наведених у образложењу побијане пресуде, које је ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу са одбранама окривљених дајући за своје чињенично - правне закључке довољно јасне и аргументоване разлоге, које у свему као

правилне прихвата и овај суд, због чега су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду којима се у овом делу побија првостепена пресуда оцењени као неосновани.

Првостепени суд се по оцени Апелационог суда у Београду, приликом извођења и оцене доказа нашао у ситуацију да крећући се у границама чињеничног описа из диспозитива оптужног акта, који је обавезујући за суд, саслушава окривљене АА, малолетног, сада пунолетног ББ и окривљену ВВ, који су сваки за себе имали одређене разлоге да описујући дешавања спорном приликом, стварна дешавања учине другачијим од онога шта се и како заиста догодило. Наиме, уз троје наведених окривљених, а према њиховим одбранама, неспорно је да је на месту догађаја била присутна и тада малолетна ДД (сада ...), иначе рођена сестра АА, док се у спорном периоду окривљени ББ забављао са АА.

Решењем Вишег суда у Београду К. 406/10 од 23.02.2012. године, правноснажно 28.06.2012. године, обустављен је кривични поступак према малолетној сада пунолетној ДД, по предлогу за изрицање кривичне санкције Ктм.бр.673/06 од 04.10.2006. године, због кривичног дела разбојништво из члана 206 став 3 КЗ и кривичног дела тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 у вези са чланом 33 КЗ, с обзиром да је утврђено да је малолетна ДД у време извршења кривичних дела која су јој стављена на терет била млађе пунолетно лице, а да је иста 11.12.2010. године навршила 21 годину живота, те је суд применом члана 40 став 1 и члана 78 став 2 Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица у вези са чланом 354 ЗКП донео овакву одлуку.

Све наведено је, према оцени Апелационог суда у Београду имало за последицу да су окривљени АА, ББ и ВВ у току поступка, у целости или у детаљима мењали своју одбрану, прилагођавајући је међусобним породичним, емотивним везама, као и старосној доби појединих окривљених, што је јасно и искрено у својој одбрани објаснио окривљени ББ на претресу пред другостепеним судом, при чему ни једна од одбрана окривљених, у погледу детаља који представљају елементе бића кривичних дела за која се терете у овом кривичном поступку није у потпуности сагласна и потврђена чињеницама које су утврђене из других доказа изведених у доказном поступку, да би заједно представљале целину која чини чињенични опис кривичних дела из изреке оптужног акта. Уз наведено, суд је остао ускраћен за исказе сведока ДД (сада ..) као и ГГ, мајке АА и ДД, које су искористиле своје право да не сведоче, с обзиром на близак сроднички однос са окривљеном, па се одбране окривљених нису могле проверавати исказима наведених сведока.

Разлози за ослобађајућу пресуду за кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 у вези члана 33 КЗ

По оцени Апелационог суда у Београду, доказима изведеним у току првостепеног поступка, те чињеницама утврђеним њиховим извођењем, првостепени суд је правилно утврдио и то на основу објективних показатеља лица места, записника о увиђају УКП Одељење оперативне криминалистичке технике и дежурног истражног судије

Окружног суда у Београду од 18.05.2005. године, затим из обдукционог записника ИСМ од 14.05.2005. године, као и из налаза и мишљења судског вештака Љубише Божића од 11.09.2006. године и налаза и мишљења судског вештака Душана Дуњића и Милана Куњадића, да је оштећени, сада покојни ЕЕ преминуо у кабини камиона услед искрављења из повреда нанетих у склопу устрелног канала и то повреда на јетри, гуштерачи, дванаестопалачном цреву и нискоходном делу дебелог црева, задобивши при томе и прострелину у горњој трећини лактичне стране десне подлактице, с тим што су све наведене повреде настале од једног пројектила. Надаље, утврђено је да је овај пројектил испаљен из ватреног оружја и то из пиштоља марке "ЦЗ", модел 57, калибра 7,62 мм, без фабричког броја, који је пронађен у кући окривљене ВВ, а што је првостепени суд правилно утврдио на основу записника о претресању стана и других просторија и потврде о привремено одузетим предметима УКП Треће одељење од 07.08.2006. године, на основу којих је утврђено да су овлашћена службена лица извршила претресање стана ВВ, на адреси ... у ... и да је том приликом, између осталог, од окривљене привремено одузет један пиштољ црне боје, без фабричког броја, избрушен, са ознаком М57, 7,62 мм и то у спаваћој соби, између ормара и кревета, те налаза и мишљења НКТЦ од 08.08.2006. године, на основу кога је утврђено да је пиштољ марке "ЦЗ", модел 57, калибра 7,62 мм, без фабричког броја, функционално исправан и да представља ватрено оружје а из извештаја УКП – Одељења криминалистичке технике од 21.05.2005. године утврђено је да достављена спорна чаура потиче из достављеног пиштољског метка калибра 7,62 мм, а пројектил потиче из ипаљеног пиштољског метка калибра 7,62 мм, ТТ, те да је на достављеним самолепљивим фолијама са којих су скинути трагови са десног длана ЕЕ, доказано присуство честица нитрата, а из налаза и мишљења НКТЦ од 18.08.2006. године утврђено је да чаура пронађена на лицу места вршењем увиђаја приликом убиства ЕЕ потиче од пиштољског метка калибра 7,62 мм, ТТ, испаљеног из предметног пиштоља марке "ЦЗ", калибра 7,62 мм, ТТ, без фабричког броја, а који је одузет од окривљене ВВ, као и налаза и мишљења вештака Милана Куњадића, који је навео да је у конкретном случају употребљен пиштољ марке М57, "ЦЗ", калибра 7,62 мм, да је испаљен један пројектил чија се чаура задржала у кабини, а пројектил пронађен у телу оштећеног, те да је доказано да су приликом вештачења чаура које су пронађене у кабини, испаљене из оружја марке "ЦЗ", М57, калибра 7,62 мм, без фабричког броја. Наведене чињенице, неспорне су и са становишта странака и браниоца.

Спорно је ко је лишио живота покојног ЕЕ, односно ко је испалио пројектил у његово тело, односно да ли су и које радње, с тим у вези предузели окривљени АА, ВВ и ББ.

У вези с тим, првостепени суд је, сходно налогу из решења Апелационог суда у Београду, којим је укинута првостепена пресуда и у границама објективних могућности, анализирао одбране сваког од окривљених понаособ, у различитим фазама поступка, а везано за околности предметног кривичног дела, како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у вези са другим доказима изведеним у доказном поступку, те чињеницама утврђеним њиховим извођењем, дајући јасне, детаљне и аргументове разлоге, због којих се одбрана сваког од окривљених понаособ, не може у целости прихватити, односно у ком делу се може прихватити, а у ком делу не.

Наиме, у погледу навода одбране окривљене АА, првостепени суд је утврдио да је

иста своју одбрану мењала током поступка, у свакој фази поступка, изјашњавајући се на различите начине о одлучним чињеницама, па је тако *приликом саслушања у полицији први пут, у присуству браниоца* навела да окривљени ББ и окривљена ВВ прилазе камиону који се зауставио, да њена сестра и она остају одвојене, да окривљени ББ помаже окривљеној ВВ да уђе у кабину камиона, да би *на главном претресу* навела да је окривљена ВВ казала да ће све она сама да уради, да су се ДД, ББ и она зауставили у близини ауто-пута, да је ВВ пришла возачевом прозору и нешто разговарала са возачем, а затим обишла камион и дошла до сувозачеве стране, у ком тренутку ДД и ББ крећу према ВВ у камиону, да се она већ окренула и почела да иде ка ВВ кући и убрзо након тога чула је пуцањ, окренула се и видела ВВ како искаче из кабине камиона, док су ДД и ББ у том тренутку, близу ВВ, у пределу задњег дела камиона. Тада су ДД и ББ из страха почели да трче према њој, а за њима је трчала и ВВ, која је држала нешто у руци а затим ставила нешто у џеп. Објаснила је да је касније ВВ вршила притисак на ДД да преузме кривицу, говорећи да је она малолетна и да ће у том случају боље проћи и да јој суд неће ништа. Након што је окривљеној предочен њен исказ из истражног поступка, у делу у коме је навела да је кабина камиона била осветљена и да је могло добро да се види да је ББ подигао ВВ која је ушла у кабину, те да се након што је ВВ ушла, зачуо пуцањ и да је након пуцња видела да је прво сишао ББ, а затим ВВ и да у руци држи пиштољ, навела је да је тог дана, када је давала исказ била у шоку и да јој није познато да ли је ББ помагао ВВ или није. Након што јој је предочен исказ окривљеног ББ у коме је навео да је ДД пуцала на возача камиона, а што тврди и окривљена ВВ, навела је да је ВВ вршила притисак на ДД да преузме одговорност за овај догађај, јер је малолетна, док јој нису познати разлози због чега окривљени ББ тврди да је ДД пуцала када то није тачно. На главном претресу, последњим пред првостепеним судом, окривљена АА се изјашњавала да се ничега не сећа везано за предметни догађај, а да је комисија вештака у саставу др Светислав Мишковић и Дејан Степановић у свом налазу навела да је иста процесно способна, које вештачење је суд прихватио, а овакво изјашњење окривљене АА, како из раних фаза поступка, које су се значајно разликовале међусобно, тако и из фазе када се изјашњавала да се не сећа, оценио као срачунато на олакшавање свог и (раније) положаја њене сестре, тада малолетне, а касније пунолетне ДД у овом кривичном поступку, на основу којих се на поуздан начин није могло утврдити чињенично стање. У одбрани коју је окривљена АА дала на претресу пред другостепеним судом изјавила је да у потпуности остаје при одбрани коју је дала у досадашњем току поступка, истрази и на главном претресу и при одговорима на питања која је тада давала, не желећи да се изјашњава на питања која би јој евентуално била постављена од суда и учесника у поступку.

Окривљена ВВ је у свим фазама поступка негирала извршење овог кривичног дела, наводећи *на саслушању пред полицијом у присуству браниоца*, да јој је ДД рекла да је то она урадила, а да су били присутни и АА и ББ, што је ББ потврдио, чак се и хвалио како то није ништа и како би и он то урадио, док је АА некако то благо примила и плакала је. Навела је да јој је ДД рекла да је она стајала поред ауто-пута, да је ББ лежао у жбуњу, а да је она заустављала возила, представљајући се као проститутка и рекла да када је стао возач камиона она није могла да се попне до кабине на сувозачево место па јој је ББ помогао да уђе. Када се попела на сувозачево место, рекла је да се возач машио за пиштољ и она је у страху пуцала, после чега су обоје побегли. После тога, након две до три недеље позвала ју је ДД мајка и рекла да морају да се нађу, а

када су се нашли, рекла јој је да сумња да је ДД убила возача камиона и то на основу тога што је ДД бунцала у сну, а касније јој је све испричала. Када су се нашли она, ББ, АА, ДД и њихова мајка ГГ, том приликом, ББ и ДД су признали да су убили тог возача камиона и испричали су како су то урадили, а њихова мајка ју је молила да покушају да спасу ДД да не оде у затвор. Неколико дана касније, ДД је дошла код ње и вероватно сама оставила пиштољ у ормар, где и она чува пиштољ од свог оца, а она је случајно приметила да поред пиштоља који је припадао њеном оцу, ту стоји и пиштољ за који је претпостављала да је ДД и да је тим пиштољем извршила убиство. Затим је *у истрази* навела да је ББ изашао из куће, за њим и ДД, да су АА и она кренуле да их траже, али их нису нашли, да би се ДД и ББ вратили, али им ништа одређено нису рекли где су били. Ту ноћ су провели код ње кући и првим јутарњим аутобусом су отишли у ..., а након пар дана у новинама је прочитала да је на ауто-путу код Добановаца убијен возач камиона. После неколико дана у њеној кући, а у присуству њене мајке АА, ДД је рекла да је она извршила то убиство. Даље је навела да је у плакару у задњој соби њене куће, где нико не борави, стајао пиштољ који је власништво њеног покојног оца, зарђао и практично неупотребљив, а када је полиција вршила претрес њене куће, у тој соби и у том плакару, поред тог пиштоља, пронашли су још један пиштољ који је она тада први пут видела. Није јој познато чији је то пиштољ, нити ко га је ту ставио, али претпоставља да је то урадила ДД која је често боравила у њеној кући и која је "проблематична". *На главном претресу* је навела да је за кривично дело описано под тачком I оптужнице сазнала када је била у кући код ДД и њене сестре АА, где им је у присуству њихове мајке ГГ и окривљеног ББ, ДД испричала да не може да издржи и описала да је пуцала, с тим да окривљена ДД у том тренутку није разумела да ли је метак погодио негде у камион или је погодио возача. На следећем главном претресу је навела да је оружје које је било у њеној кући евидентно било без контроле, да нико није водио рачуна о томе, а у погледу кретања окривљених критичне вечери, да су окривљени ББ и ДД изашли, да их није било неко време, да је био рођендан њеном сину, те да им је било чудно што их још нема, изашли су да прошетају и тако су они дотрчали ка њима. Она и АА нису ту уопште биле. Када их је ГГ позвала, тада је ДД све рекла. По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно доводећи у везу одбрану окривљене ВВ, пре свега са одбраном окривљеног ББ, оценио да је иста у погледу одлучне чињенице ко је пуцао критичном приликом, уверљива, јер је поткрепљена одбраном окривљеног ББ. Приликом саслушања на претресу пред другостепеним судом, окривљена ВВ је остала при одбрани коју је дала више пута током поступка, негирајући извршење кривичних дела за која се терети и одговарајући на питања која су јој постављена од стране суда и учесника у поступку, без већих одступања у односу на одбрану коју је изнела у првостепеном поступку. Између осталог је објаснила и да са окривљеним ББ у спорном периоду није била у неким лошим односима, нити је међу њима владала нетрпељивост или мржња, а промене у његовој одбрани током поступка објаснила је тиме што се окривљени ББ, у то време забављао са окривљеном АА, те је његова одбрана делимично била срачуната на пружање помоћи малолетној ДД у циљу избегавања њене одговорности за оно што је учинила.

Надаље, правилно је првостепени суд ценио чињеницу да је у кући окривљене ВВ пронађен пиштољ из ког је испаљен пројектил приликом извршења овог кривичног дела. Наиме, првостепени суд је у погледу ове чињенице наредио вештачење, а и из налаза и мишљења комисије Биолошког факултета Универзитета у Београду утврдио да

је изоловањем ДНК материјала из узорака са леве стране дршке пиштоља, десне стране дршке пиштоља, окидача и унутрашње стране браника окидача пиштоља, ребрастог сегмента навлаке пиштоља, усадника пиштоља и тела и "уста" оквира за муницију, те нису добијене количине погодне за утврђивање ДНК профила, иако су вештаци располагали неспорним ДНК профилима ББ, ВВ, ЖЖ и ДД. Суд је дакле с обзиром на различитост одбрана сваког од окривљених, проверу веродостојности њихових исказа извршио и путем одређивања вештачења на околности објективног параметра везаног за ДНК траг на пиштољу, али је имајући у виду резултат вештачења правилно у пресуди одлучио у складу са начелом да ће се у сумњи решити у корист окривљеног.

Ценећи одбрану окривљеног ББ, суд је имао у виду да је окривљени мењао своју одбрану у различитим фазама поступка, при чему су прва, п*ред полицијом у присуству браниоца и одбрана са последњег главног претреса,* истоветне. Наиме, окривљени је најпре навео да је ДД стала поред ауто-пута, да се он склонио са стране и стајао на удаљености од 5 до 10 метара од ње, а да су ВВ и АА биле 30-ак метара даље од ауто-пута, на травнатој површини, да је ДД пришла камиону са возачеве стране, док се он налазио на истој страни камиона, на удаљености од 5 до 6 метара, да је чуо да су причали о сексу, односно о цени за сексуалне услуге, које ДД треба да пружи возачу, да би возач у једном тренутку извадио новчаницу, одмах затим је ДД прешла на другу страну камиона и стала код сувозачевих врата, која јој је возач отворио, он је пришао са те стране и остао је на крају камиона, где је видео ДД како у једном тренутку улази у камион, застаје на степеништу, тако да је једним делом свог тела већ била у камиону, те да је у тренутку када је погледом тражио ВВ и АА, зачуо пуцањ који је дошао из правца кабине камиона. Пришао је пар корака и видео ДД како стоји на степеништу камиона, а како је возач дао гас, ДД је искочила са степеништа камиона држећи пиштољ у рукама и казала "пуцала сам". Камион је отишао, а они су се уплашили и кренули да трче ка ВВ кући. Окривљени ББ је у одбрани *пред судијом за малолетнике* остао при оваквом опису, да би на главном претресу навео да је окривљена ВВ изашла на ауто-пут и зауставила један камион, пришла са стране сувозача, да је видео да је возач из камиона кроз прозор њој нешто дао, да су АА, ДД и он стајали иза ВВ 3 до 5 метара ван ауто-пута, на травнатој површини, да није чуо шта је ВВ говорила возачу, већ је чула само неко мумлање, возач камиона је дао гас, а пошто је ВВ била на степеништу камиона, она је скочила и сви су почели да беже, да је ВВ бежала за њима и стигла их после 10 до 15 метара, рекла им да нема потребе да беже, упитала их је шта им је, као и да не треба ништа да јој помажу, већ ће она све сама урадити, те да је, када су дошли до ње кући, почела да хистерише и да се дере на њих троје, да јој не праве проблем и да је стално говорила да они не знају ко је она и ко је њен муж. Описала је да су ДД и он били негде код средине камиона, док је ВВ најпре била на страни возача, а затим је пришла испред камиона и дошла до сувозачевих врата, истакавши да је пуцала ВВ. Након што су му предочени његови искази из ранијих фаза поступка, окривљени је тада навео да се тако изјашњавао јер је био приморан и физички малтретиран, плашио се и ВВ претњи везано за његову породицу и јер му је тада тако говорио његов адвокат. Окривљени ББ је на *последњем главном претресу пред првостепеним судом,* навео да су стајали поред ауто-пута, да је окривљена АА остала даље, да је он остао сам, а да су ВВ и ДД стале поред пута. Камион је пролазио, зауставио се у једном тренутку, тада се ВВ вратила, АА је остала у позадини. ДД је стајала, у тренутку је прешла тамо, затим се отварају врата камиона, она прилази и улази, пење се на степеник, ту се задржава неких пар секунди и у тренутку је, при чему не може да се сети да ли је чуо пуцањ или

не, она искочила и кренула да трчи, шепајући и држећи пиштољ у руци. Рекла је да је пуцала. Он ју је држао под руку, повео је и отишао до ВВ, која је поред њега прошла и отишла вероватно ка АА. Трчали су и бежећи, дошли код ВВ кући. Објаснио је да се другачије изјашњавао и кориговао свој исказ, покушавајући да помогне окривљеној АА која му је била девојка и њеној сестри. По оцени Апелационог суда у Београду, одбрана окривљеног са последњег главног претреса пред првостепеним судом, као и његова одбрана дата на претресу пред другостепеним судом, међусобно су сагласне и представљају целину, а истовремено, објашњење окривљеног у погледу исказа којим је теретио окривљену ВВ, да је исти дао у намери да помогне сестрама ..., уверљиво је и животно. *На претресу пред другостепеним судом,* окриљени ББ је био изричит да је много пута мењао одбрану у току овог кривичног поступка, да је у неким ситуацијама теретио окривљену ВВ, што је чинио неосновано, под утицајем разговора и договора са адвокатима и међусобно са другим окривљенима, са којима је комуницирао преко адвоката, да је у неком периоду хтео да заштитит тада малолетну ДД, која је сестра АА, са којом се у то време забављао, а да му је после толико година трајања овог кривичног поступа доста свега и да не жели да се окривљена ВВ терети за нешто у чему није учествовала, да су између осталог ишли и на то да је ВВ манипулисала њима, да им је претила, није им дозвољавала да напусте стан и слично, рачунајући с тиме да као малолетни можда исходују ослобађајућу пресуду. Негирао је постојање договора са осталим окривљенима да се изврши кривично дело тешко убиство, као и да су имали унапред смишљен план, односно договор, где ће се ко од њих спорном приликом налазити. У погледу дешавања спорном приликом, у битним детаљима је остао при одбрани коју је дао пред првостепеним судом, на последњем главном претресу.

Имајући у виду све напред наведено, по оцени Апелационог суда у Београду, а како је то правилно закључио и првостепени суд, није доказано да су окривљена АА, ВВ и ББ извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 тачка 4 у вези са чланом 33 КЗ, јер је из доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђеним њиховим извођењем, једино утврђено да су били присутни у близини места догађаја и да ниједном својом радњом или поступком, нису учествовали у извршењу кривичног дела, нити је из њихових радњи или поступака несумњиво и недвосмислено утврђено постојање умишљаја да лише живота оштећеног, сада покојног ЕЕ. Одбране окривљених, свака за себе и у својој међусобној повезаности, као и у вези са другим доказима изведеним у доказном поступку, не омогућавају утврђивање чињеничног стања онако како је то диспозитивом оптужнице опредељено. Са друге стране, код таквих одбрана окривљених, противречних и нејасних, суд је нашавши да је то неопходно да би се предмет доказивања свестрано расправио, одредио извођење доказа који би евентуално допринели утврђивању објективних околности предметног кривичног дела и на тај начин утемељењу закључка суда, одредивши ДНК вештачење предметног пиштоља, али таквог материјалног трага у овом кривичном поступку није било, јер се из ДНК анализе предметног пиштоља, околност ко је из њега пуцао, није могла утврдити, па су имајући у виду све напред наведено, жалбени наводи ВЈТ у Београду оцењени и одбијени као неосновани.

Разлози за ослобађајућу пресуду за кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 КЗ

Надаље, разматрајући првостепену пресуду у погледу кривичног дела разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, суд је на основу члана 423 тачка 2 ЗКП, окривљене АА, ВВ и ББ ослободио од оптужбе да су дана 17.05.2005. године, око 03:00 часова, у ..., у ..., на ауто-путу Шид-Београд, извршили ово кривично дело, јер је нашао да ови наводи оптужнице нису несумњиво и недвосмислено доказани. Наиме, по оцени овог суда, првостепени суд је ценећи одбране окривљених,најпре разматрао наводе одбране окривљене АА, те утврдио да је иста своју одбрану мењала током поступка у различитим фазама поступка, изјашњавајући се на различите начине о одлучним чињеницама. Наиме, окривљена АА је саслушана *први пут у полицији у присуству браниоца* у погледу кривичног дела разбојништво на штету оштећеног ЂЂ, навела да су она и њена сестра, малолетна ДД, стајале са стране, а да су ББ и ВВ пришли камиону којим је управљао оштећени, да је ББ дато 10 евра, да би *пред истражним судијом,* изјашњавајући се на сличан начин о положају своје сестре и свом положају, навела да је окривљени ББ дошао до врата возача, док је ВВ остала са друге стране, односно код врата сувозача, те да је видела да је возач камиона ББ нешто дао у руку, кроз отворен прозор, да је након тога ББ разгрнуо јакну и видела је да у руци држи пиштољ, да би *на главном претресу* описала да је дала знак возачу главом да бежи. Након што су јој на главном претресу предочене наведене разлике у њеним исказима, окривљена АА је само дала објашњење да је била у шоку. Коначно, с обзиром да се на последњем главном претресу пред првостепеним судом извињавала да се ничега не сећа, везано за предметни догађај, а да је комисија вештака у саставу психијатар и психолог дала налаз да је иста процесно способна, које вештачење је суд прихватио како је то и образложено у првостепеној пресуди, правилно је поступио првостепени суд када је оваква изјашњења окривљене АА, како из ранијих фаза поступка, које су се значајно разликовале међусобно, тако и из фазе када се изјашњавала да се не сећа, оценио као срачунате на олакшавање свог и положаја своје сестре малолетне, касније пунолетне ДД у овом кривичном поступку, на основу којих се на поуздан начин није могло утврдити чињенично стање. Поред овога, суд је доводећи у везу наводе одбране ААса исказом сведока ЂЂ, нашао да је одбрана окривљене АА логички неодржива, јер је оштећени јасно у више наврата објаснио да је новац дао женској особи (а не мушкој, како то описује окривљена АА, указујући на окривљеног ББ), при чему је за суд значајан био и моменат увођења од стране АА, описивања давања знака главом оштећеном тек на главном претресу, односно након већ датог исказа оштећеног, са којим је окривљена по правилном налажењу првостепеног суда у међувремену, могла бити упозната. Окривљена ВВ доследно је у свим фазама поступка пред првостепеним судом, као и на претресу пред другостепеним судом, негирала извршење кривичног дела на штету ЂЂ, а окривљени ББ је везано за ово кривично дело навео да исто није извршио, нити је био на месту догађаја, наводећи да се сећа да је тај сведок, кога је видео на суду, када су њега довели као окривљеног, а оштећени га је испред суднице видео са лисицама а затим га и препознао. Проверавајући наводе одбрана окривљених, суд је ценио исказ оштећеног ЂЂ, који је у више наврата јасно и доследно описивао ток предметног догађаја, наводећи постојеће четири женске и две мушке особе критичном приликом, као и да је, када је зауставио камион, видео ниже паркиран аутомобил марке “Mercedes”, са лозничким регистарским таблицама, да је испред тог “Mercedesa” стајао један човек, а негде на средини између камиона и аутомобила млађи мушкарац. Ови наводи оштећеног, иако врло уверљиви у опису, нису у току кривичног поступка поткрепљени евентуалним другим доказима којима би се доказало учешће конкретних

окривљених, јер за постојање још неког лица или возила критичном приликом није било одговарајућих доказа. Поред овога, оштећени ЂЂ је у више наврата вршио препознавање лица. Из записника о препознавању произлази да је оштећени препознао ДД, као лице које је од њега тражило новац и којој је он дао 10 евра, односно која је имала пиштољ код себе, те да је препознао окривљеног ББ, као лице које је извадило пиштољ из појаса на леђима девојке и уперило у њега. Оштећени међутим није препознао окривљену ВВ као извршиоца кривичног дела, нити је могао са сигурношћу да препозна окривљену АА, да је била поред камиона. Поред тога, изјавио је да је, када је вршио препознавање, најпре седео у ходнику испред кабинета судије из кога је полиција извела једног младића са лисицама, а када је ушао у кабинет код судије, полицајци су овог истог младића са лисицама на рукама увели у кабинет и то лице је препознао као особу која је извадила пиштољ и исти уперила према њему. На главном претресу пред првостепеним судом је извршио препознавање у судници, тако што су окривљени устали, а он стао испред њих, али је изјавио да не може да препозна лица нити мушко, нити женско лице, које је извршило кривично дело над њим, што је верно констатовано на записнику са главног претреса, а што је, имајући у виду и све наведене околности, допринело и закључку овог суда да наводи оптужбе, онако како су описани, нису доказани. Имајући у виду све наведено, правилно је поступио првостепени суд закључивши да није могуће на несумњив и недвосмислен начин утврдити да су окривљени АА, ВВ и ББ извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, на начин како је то описано у оптужном акту, па су супротни жалбени наводи ВЈТ у Београду оцењени и одбијени као неосновани.

С обзиром да основ за осуђујућу пресуду може представљати само такав низ чињеница несумњиво утврђених на основу изведених доказа, које су чврсто и логички повезане, тако да представљају комплетну и коначну слику критичног догађаја и са пуном сигурношћу упућују на једини могући закључак да су окривљени извршили кривична дела која су предмет оптужбе, те да се изведеним доказима искључује свака друга могућност, према оцени Апелационог суда у Београду, у конкретном случају, на основу изведених доказа се не може извести закључак о утврђивању релевантних чињеница које би указивале на несумњиву доказаност да су окривљени извршили кривична дела која су предмет оптужбе и то да су окривљена АА, окривљена ВВ и окривљени малолетни, сада пунолетни ББ извршили кривично дело тешко убиство у саизвршилаштву из члана 114 тачка 4 у вези са чланом 33 КЗ, нити да су окривљена АА, окривљена ВВ и окривљени малолетни, сада пунолетни ББ извршили кривично дело разбојништво из члана 206 став 2 КЗ, те је правилно првостепени суд поступио када је окривљене ослободио од оптужбе на основу одредбе члана 423 тачка 2 ЗКП.

Разлози за одбијајућу пресуду за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ

Имајући у виду висину запрећене казне за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ, за које се окривљена терети, те одредбе члана члана 103 КЗ и члана 104 став 6 ЗКП којим је прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне

двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења, то је у конкретном случају за наведено кривично дело за које се оптужним актом, напред наведеним, терети окривљена ВВ, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, те је правилно првостепени суд на основу члана 422 тачка 3 ЗКП према окривљеној ВВ одбио оптужбу због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ (став III изреке првостепене пресуде) па су супротни жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ у Београду у овом делу оцењени и одбијени као неосновани.

На основу члана 87 КЗ, окривљеној ВВ је првостепеном пресудом, правилно изречена мера безбедности одузимања предмета и то: пиштоља марке "ЦЗ" модел 57, калибра 7,62мм без фабричког броја и пиштоља марке "ХС" калибра 9 мм пара без фабричког броја, будући да је правилно првостепени суд оценио да је одузимање наведених предмета неопходно ради заштите опште безбедности.

Имајући у виду исход овог кривичног поступка, односно да су окривљени АА, окривљени ББ и окривљена ВВ ослобођени од оптужбе да су извршили кривична дела за која се терете (став I и II изреке првостепене пресуде), а у односу на окривљену ВВ је због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 КЗ одбијена оптужба (став III изреке првостепене пресуде), на основу члана 265 став 1 ЗКП, трошкови кривичног поступка из члана 261 став 2 тачка 1-6 ЗКП, падају на терет буџетских средстава суда.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

Записничар **Председник већа – судија**
Сања Булатовић,с.р. **Маја Илић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић